

АТОМНИК

України

ГАЗЕТА ПРОФЕСІЙНОЇ СПІЛКИ ПРАЦІВНИКІВ
АТОМНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ ТА ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

№12 (1214) 18 червня 2026 року
Заснована 1 грудня 2000 року

ЛІДЕРСЬКА ПОЗИЦІЯ

Голова ОМ ППО ПАЕС Євген Мітченко про усвідомлене членство у профспілці для молоді

сторінка 3

МІЖНАРОДНА РОБОТА

Головні питання засідання Виконкому IndustriALL Global, що відбулося 10-12 червня в Женеві

сторінка 3

ПРОФСПІЛКОВІ ПРОЄКТИ

Розповідаємо про успішну реалізацію проєкта-переможця Весняної школи-2025 «Поличка знань»

сторінка 4

АТОМНИЙ СПОРТ

Спорт, командний дух і справжня єдність!

Відбулася XXXII Спартакіада Атомпрофспілки, яка вкотре об'єднала працівників атомної галузі з різних куточків України навколо спорту, здорового суперництва та спільних цінностей.

Протягом кількох днів учасники демонстрували силу, витривалість, майстерність і волю до перемоги у волейболі, мініфутболі, стрітболі, гирьовому спорті, настільному тенісі, шахах і шашках. Та найголовнішим здобутком стали не лише спортивні результати, а й атмосфера взаємної підтримки, дружби та згуртованості, яка панувала на всіх майданчиках змагань.

Кожен матч, кожна партія та кожен вирішальний бал доводили: атомники вміють бути єдиною командою не лише на робочих місцях, а й на спортивних аренах.

Щиро вітаємо переможців і призерів змагань та дякуємо всім учасникам за яскраві емоції, чесну боротьбу й незламний спортивний характер!

Детальніше про перебіг змагань розповімо в наступному номері газети.

МОЛОДІЖНА РОБОТА

Весняна школа-2026: де починається майбутнє атомної галузі?

Весняна школа Організації молоді Атомпрофспілки, яка відбулася вже вдруге, збирала активну молодь з усіх підприємств атомної галузі. Захід відбувся за підтримки норвезьких профспілок і у партнерстві з ГО «Трудові ініціативи». Протягом кількох днів учасники не просто навчалися. Вони сперечалися, шукали рішення, ставили незручні запитання, презентували власні ідеї та разом шукали відповіді на виклики, що стоять перед молодими працівниками в умовах війни.

Особливо цінним став чесний обмін думками між молоддю та керівниками галузі. Молоді фахівці отримали можливість не лише поставити важливі запитання, а й бути почутими. Саме так можна описати атмосферу, яка панувала під час усієї школи.

Павло Олещук, помічник Голови Атомпрофспілки, наголосив, що саме такі зустрічі дозволяють побачити потенціал молодого покоління та зрозуміти, в якому напрямі має розвиватися молодіжний рух: «Завдяки таким заходам ми завжди бачимо перспективу на майбутнє, а

також усвідомлюємо, куди нам ще рости. Тут народжуються ідеї, формуються лідерство і з'являються рішення, які згодом можуть змінювати не лише профспілковий рух, а й усю атомну галузь».

У перший день всіх учасників очікувала вечірня екскурсія. Острог зустрічав молодих атомників тишею старовинних мурів, легендами князів Острозьких та історіями, що пережили не одне століття. Молодь Весняної школи слухала розповіді екскурсоводів про таємниці фортеці, стародавні битви, маловідомі факти про мешканців замку та роль князів Острозьких у станов-

ленні української державності. Ще не знаючи, що вже наступного дня ці знання стануть частиною запеклого брейн-рингу.

НЕ ПРОСТО ПРОФСПІЛКА, А ШКОЛА ЛІДЕРСТВА

Програма школи поєднала одразу кілька важливих напрямів: профспілкову освіту, зміни в трудовому законодавстві, тактичну медицину, безбар'єрність, розвиток лідерських навичок та обговорення майбутнього галузі.

Одним із головних напрямів програми стала профспілкова освіта. Під час навчальних сесій голова Організації молоді Атомпрофспілки Христина Левченко та помічник Голови Атомпрофспілки Павло Олещук говорили про те, що профспілкова діяльність починається не з гучних заяв, а з розуміння механізмів роботи організації.

Попереду звітно-виборна кампанія, тому багато уваги було приділено процедурним питанням та майбутньому молодіжних осередків. «З'їзд Організації молоді повинен пройти перед з'їздом Атомпрофспілки обов'язково, так само як і звітно-виборні конференції молоді мають відбуватися перед конференціями профспілки», — наголосила Христина Левченко.

Закінчення на 2-й стор.

У СФЕРІ ВПЛИВУ АТОМПРОФСПІЛКИ
ПЕРЕБУВАЮТЬ ПІДПРИЄМСТВА
МІНЕНЕРГО УКРАЇНИ,
МІНПРИРОДИ, МІНОХОРОНИ
ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ ТОЩО

ВАЖЛИВО

Працівникам ЧАЕС підвищують зарплату

Верховна Рада України ухвалила зміни до державного бюджету, які компенсують дефіцит фінансування поточного року та вперше за останні десятиліття дадуть можливість довести рівень оплати праці працівників ДСП «Чорнобильська АЕС» до рівня персоналу діючих атомних електростанцій України.

Питання про низький рівень окладів на стратегічно важливому підприємстві неодноразово ставили у фокус уваги адміністрація і колектив ЧАЕС, Атомпрофспілка.

На сьогодні справедливість відновлено. Це стало можливим за рахунок додаткового фінансування за бюджетною програмою КПКВК 2408120 «Підтримка у безпечному стані блоків та об'єкта «Укриття» та заходи щодо зняття з експлуатації Чорнобильської АЕС» в обсязі 525 059,9 тис. грн.

Підприємство Чорнобильської АЕС» в обсязі 525 059,9 тис. грн.

Передбачено такий розподіл коштів:
306 024 тис. грн — на виплату заробітної плати відповідно до Закону України від 11.12.1998 №309-XIV «Про загальні засади подальшої експлуатації Чорнобильської АЕС і зняття з експлуатації Чорнобильської АЕС та перетворення зруйнованого четвертого енергоблока цієї АЕС на еколого-

гічно безпечну систему». Відповідно до частини 10 статті 12 Закону, зарплата працівників ДСП ЧАЕС має бути не нижчою за середню зарплату працівників відповідних професій та посад на діючих атомних електростанціях України;

67 339 тис. грн — на виплату заробітної плати працівникам ЧАЕС;

151 696,9 тис. грн — на оплату електроенергії. Рішення, ухвалені ВРУ, стало результатом спільної роботи широкого кола однодумців у виконавчій та законодавчій гілках влади. Воно засвідчило державне визнання важливості праці людей, які щодня забезпечують безпеку об'єктів ЧАЕС.

МОЛОДІЖНА РОБОТА

Весняна школа-2026:
де починається майбутнє атомної галузі?Закінчення.
Початок на 1-й стор.

Попри нібито технічну тему, зустрічі проходили дуже жваво, запитань від учасників було більше, ніж запланованого часу. Кожна дискусія фактично була побудована навколо головної ідеї: молодь повинна не лише брати участь у житті галузі, а й впливати на її майбутнє. «Голова організації молоді за посадою є членом профкому. Він представляє молодь, і її голос повинен бути почутий», — додав Павло Олещук.

ЗАКОНИ, ЯКІ ВИЗНАЧАЮТЬ МАЙБУТНЄ

Окремий блок був присвячений трудовому законодавству. Юристи ГО «Трудові ініціативи» Георгій Сандул та Інна Кудінська розбирали з молоддю законодавчі зміни, які можуть вплинути на права працівників.

Особливу увагу експерти звернули на питання охорони праці. «У проєкті Трудового кодексу охороні праці присвячено лише дві статті, які відсилають до іншого закону. Але цей закон ще не прийнятий. І ми можемо опинитися в ситуації, коли охорона праці фактично не буде врегульована», — застеріг Георгій Сандул.

Дискусія вийшла далеко за межі юридичних термінів. Йшлося про безпеку людей, про відповідальність держави та роботодавців і про те, чому молодим працівникам важливо розуміти свої права.

А вже увечері цього дня Острозька історія ожила під час брейн-рингу. Команди з різних атомних станцій та підприємств змагалися не лише у швидкості мислення, а й у тому, наскільки уважно слухали екскурсоводів напередодні. Азарт, емоції, жарти та командний дух зробили цей конкурс однією з найяскравіших подій школи.

«ЖИВА БІБЛІОТЕКА»:
ПРО ЛІДЕРСТВО БЕЗ ПРИКРАС

Однією з найочікуваніших подій стала «Жива бібліотека». Тут не було офіційних виступів, натомість були відверті розмови про шлях до успіху, помилки, сумніви та рішення, що змінювали життя.

Учасники спілкувалися з т.в.о. Голови правління АТ «НАЕК «Енергоатом» Павлом Ковтоном, генеральним директором Хмельницької АЕС Андрієм Козірою, головою ППО Дирекції НАЕК «Енергоатом» Ганною Заєць та міським головою Енергодара Дмитром Орловим.

Особливий інтерес викликали запитання до Павла Ковтона про баланс між відповідальною посадою та особистим життям. Відповіда-

ючи на питання про спорт у житті, він пояснив, що фізична активність безпосередньо впливає на якість управлінських рішень: «Твій робочий стан — це твоя готовність приймати правильні рішення. І фізична активність позитивно впливає на це». Павло Іванович власним прикладом надихнув молодь, розповівши, що кожного ранку робить 100 присідань!

Для багатьох учасників саме такі особисті історії стали найціннішими моментами школи.

Емоційною була й зустріч із Дмитром Орловим. Розмова торкнулася не лише роботи місцевого самоврядування, а й життя міста після окупації, необхідності зберігати єдність громади та віри в повернення українського Енергодара.

ливості, які дає життя: «Іноді стоїш перед вибором і думаєш: ні, не буду, не наважусь. Але якщо в цей момент відступиш, хтось інший зробить цей крок замість тебе. А можливість може більше не повернутися».

Не менш змістовною стала зустріч із генеральним директором філії «ВП ХАЕС» Андрієм Козірою. Розмова вийшла максимально практичною та відвертою. Молодих атомників цікавили питання розвитку станції, перспективи будівництва нових енергоблоків, соціальна підтримка працівників, роль профспілки та умови роботи в галузі.

Андрій Козюра детально відповідав на запитання учасників, наголошуючи, що саме мо-

**Ми бачимо перспективу
на майбутнє завдяки таким заходам.
Тут народжуються ідеї, формується лідерство
і з'являються рішення, які можуть змінювати
не лише профспілковий рух, а й усю атомну галузь**

Для молодих атомників ця розмова стала нагадуванням про те, що атомна енергетика сьогодні — це не лише про виробництво електроенергії, а й про колег, які втратили дім, але не втратили віри.

Ганна Заєць відверто говорила про власний шлях у профспілковому русі, роль команди та рішення, які свого часу змінили її професійне життя. «Найголовніше для будь-якого лідера — це команда. Якщо поруч немає людей, які підтримують, розділяють твої цінності та готові працювати разом, буде дуже важко досягти результату», — переконана вона.

За словами Ганни, важливо не боятися брати на себе відповідальність і використовувати мож-

лості фахівців є основою майбутнього української атомної енергетики. Відкрита розмова вкотре підтвердила: між керівництвом підприємства та молоддю існує неформальний діалог, у якому важливі питання можна обговорювати чесно та без посередників.

ГАЛУЗЬ ПІД ЧАС ВІЙНИ

Під час фінальної панельної дискусії молодь отримала можливість напряму ставити питання керівництву галузі.

Голова ППО НАЕК «Енергоатом», заступник Голови Атомпрофспілки Сергій Снітков говорив про виклики, які принесла війна. «Ми розуміємо, що без додаткової підтримки держави підприємствам буде складно. Але профспілка готова підставити своє плече. Якщо треба буде написати, звернутися, вирішити — ми завжди будемо на першому плані», — наголосив він.

Ці слова учасники зустріли підтримкою. Бо для багатьох молодих працівників вони стали підтвердженням того, що профспілка залишається не формальною структурою, а реальним інструментом захисту людей.

НЕ ПРО ОБМЕЖЕННЯ, А ПРО МОЖЛИВОСТІ

Окремий вибір Весняної школи відкрила зустріч із представницею ГО «Доступно.UA» Наталією Пархитською — вона говорила з учасниками про безбар'єрність та інклюзивність. Утім, розмова вийшла значно ширшою за тему архітектурної доступності. Спікерка запропонувала молоді подивитися на питання інвалідності під іншим кутом — через так звану соціальну модель, яка сьогодні є основою сучасного інклюзивного суспільства. «Проблема не в людині. Це не людина

має обмежені можливості, щоб зайти й купити продукти. Це простір має обмежені можливості, щоб усі могли зайти й отримати необхідні послуги», — наголосила Наталія Пархитська.

Її виступ став нагадуванням про те, що справжня безбар'єрність починається не з пандусів чи ліфтів, а зі зміни мислення. Для багатьох учасників ця розмова стала можливістю по-новому подивитися на поняття рівних можливостей і відповідальності суспільства за створення комфортного середовища для кожної людини.

ПРОЕКТИ, ЯКІ МОЖУТЬ ЗМІНИТИ ГАЛУЗЬ

Кульмінацією Весняної школи став конкурс молодіжних проєктів. Цьогоріч журі довелося робити непростий вибір, адже одразу кілька команд представили ідеї, які мають реальний потенціал для впровадження в молодіжному русі Атомпрофспілки. За словами членів журі, визначити переможця було непростим.

Перемогу та фінансову підтримку Атомпрофспілки здобув проєкт Дмитра Порошина з Рівненської АЕС — OMA Digital. Ініціатива передбачає створення єдиного цифрового середовища для молоді Атомпрофспілки, яке об'єднає сайт, Telegram-бот, базу знань, корисні матеріали, систему зворотного зв'язку та інструменти адаптації для нових працівників.

Отримавши нагороду, Дмитро не приховував емоцій: «Щоразу стаєш впевненішим у собі. Хочеться втілювати нові ідеї в життя. А тепер уже доведеться реалізовувати задумане», — сказав він після оголошення результатів.

Високу оцінку експертів отримав і проєкт представника ОМ ПАЕС Максима Поступальського, присвячений створенню сучасної навчальної платформи для молодіжного активу на базі Google Classroom. Автор запропонував доступне рішення, яке дасть змогу молоді навчатися незалежно від місця перебування та технічних можливостей. Саме ця ініціатива привернула увагу Українського Ядерного товариства, яке висловило готовність підтримати її подальший розвиток.

Тож конкурс став не лише змаганням ідей, а й підтвердженням того, що молодь атомної галузі готова пропонувати сучасні рішення та брати відповідальність за їх реалізацію.

НОВА ЕНЕРГІЯ

Весняна школа завершилася. Всі роз'їхалися по своїх домівках і повернулися до своєї роботи. Але залишилися те приємне відчуття спільноти. І саме це, мабуть, і головним підсумком Весняної школи-2026. Адже майбутнє атомної енергетики визначають не лише реактори, мегавати чи технології. Його визначають наші люди, молоді, амбітні, небайдужі. Ті, які навіть після завершення насиченого дня готові сперечатися про майбутнє галузі, вивчати історію своєї країни, презентувати нові проєкти та шукати рішення для завдань, які ще вчора здавалися надто складними. Тож уперед, до нових звершень!

Марічка СМЕРЕКА

Більше фото
з Весняної школи
можна подивитися
тут:

ЛІДЕРСЬКА ПОЗИЦІЯ

Передусім — допомога ЗСУ і створення умов для розкриття потенціалу молоді

Увесь трудовий шлях Євгена Мітченка пов'язаний з ПАЕС. 16 років тому його, одного із найкращих випускників ліцею, одразу запросили на станцію. Тут молодий спеціаліст від посади електрослюсаря піднявся кар'єрними сходинками до інженера-електроніка. Сьогодні Євген суміщає основну роботу з профспілковою діяльністю: очолює молодіжну організацію, яка об'єднує 1700 молодих працівників станції і соціальних об'єктів.

Євгене, як давно ти приєднався до профспілки?

Одразу як прийшов на роботу. Тоді зарахування до профспілкової організації відбувалося автоматично. Сьогодні люди мають вибір. Підхід змінився: без розповідей про діяльність організації і роз'яснень щодо переваг членства ніхто не поспішає до профспілки. Але в цьому є й велика перевага — працівники свідомо долучаються до профспілкового руху і чітко знають, для чого це роблять.

Тобто треба цінувати саме усвідомлене членство?

Формальна приналежність до організації не дає поштовху до розвитку. Можу судити по собі. Я з дитинства багато чув про профспілкову роботу: пам'ятаю збори голів первинок, що відбувалися в літньому таборі, де я відпочивав; мій батько був активним співчанином організації, яка об'єднувала працівників соціальних об'єктів. Але я долучився до профактиву не одразу.

У цеху теплової автоматики та вимірювань, коли я тільки прийшов, головою цехового комітету був Валерій Мокану. Здавалося, бери та вчись у лідера всіх нюансів профспілкової діяльності! Але Валерій Юхимович, провідний інженер, став для мене безцінним наставником саме у професійному плані.

Профспілкова робота мене не цікавила, участь у конференціях я брав спочатку для профформи.

Що змінило ставлення до профспілкової діяльності?

Молодіжні заходи — ось це був драйв і новизна! Я захоплювався діяльністю Клубу веселих і кмітливих та мріяв потрапити у команду КВК. Взявши участь у засіданні молодіжної організації, де планувалися різноманітні івенти, я подумав: це по-справжньому цікаво! Це зараз я розумію важливість усіх аспектів роботи профспілки, а тоді мене вабила саме «молодіжка».

Як ти увійшов до кола найактивніших учасників організації?

У 2017 році на посаду голови молодіжної крили балотувався Михайло Костюченко, і він запропонував у разі його обрання увійти до Ради організації молоді. Я погодився, бо довіряв Михайлові; так само, я був вдячний за те, що він довіряє мені. Я відчув: якщо вже отримав довіру «авансом», то маю обов'язково її виправдати і викласти на повну. Мені загалом властивий максималізм, навіть психологи звернули увагу на те, що це одна із визначальних рис мого характеру.

Робота закипіла. Ми добре роззнайомилися з іншими представниками молоді ПАЕС під час поїздки до Києва на загальні збори Організації молоді Атомпрофспілки, і відтоді завжди діяли як єдина команда.

Я дуже багато навчався, докладав багато зусиль, щоб у всьому розібратися. На мою думку, соціально орієнтована робота потребує навіть більших знань та навичок, ніж суто професійна

діяльність. Принаймні мені особисто було набагато простіше обійняти посаду інженера, ніж опанувати всі тонкощі організаційної роботи. Але в профспілці і є свій особливий вайб, настільки потужний, що полишати цю справу не хочеться нізащо!

Чи достатнім був профспілковий досвід на момент обрання очільником молодіжної організації?

Михайло Костюченко протягом попередніх років ретельно знайомив мене з усіма аспектами, але все ж таки на початку мені було дуже складно. Протягом перших років я намагався брати основну відповідальність на себе, ніяк не міг змусити себе делегувати повноваження. Навіть тоді, коли доручав комусь організаційну складову, продовжував тримати під контролем фінансову звітність. Бо ж сам колись набив на собі кілька шишок, і хотів вберегти від цього інших.

Ситуація ускладнювалася й тим, що обрання відбулося напередодні повномасштабного вторгнення. Чи продовжувала діяльність «молодіжка»?

Так. Тоді кожен із нас став думати про те, де він може принести максимальну користь. Ми зі спілчанами та іншими активістами брали участь у побудові барикад, аби боронити місто — здавалося, що там такого, покладати мішки з піском! Але сплини ми тоді позирвали...

Загалом

1700

молодих працівників

Південноукраїнської АЕС і соціальних об'єктів у місті-супутнику об'єднує молодіжна організація

Надалі активно працювали над передачею гуманітарної допомоги. Збиралися, щоб проводити заходи патріотичного спрямування та спробувати вплинути на міжнародну спільноту — зокрема записували відеоролики для MAGATE, щоб переконати закрити небо над станцією та нашою країною загалом.

Коли стало зрозумілим, що війна набуває затяжного характеру, що стало пріоритетом?

Допомога ЗСУ. Майже всі заходи ми проводимо, щоб підтримати армію. Якби не наші захисники, у нас не було б майбутнього.

І це майбутнє треба вибудовувати зараз: всі активності спрямовані на те, щоб молодь мала простір для реалізації свого потенціалу та професійного зростання.

Зараз ми бачимо необхідність у тому, щоб відновити роботу представників організації молоді при цехових комітетах. Докладаємо зусиль до залучення до наших рядів нових членів. Із конкретик: наразі я працюю над створенням буклетів для новачків, де будуть чітко викладені переваги і завдання «молодіжки».

Як би ти охарактеризував команду, з якою працюєш?

На момент мого обрання Рада молоді повністю оновилася — хтось із попередніх активістів вишов з організації через вік, хтось змінив пріоритети... І ось, озирнувшись на роботу колективу каденції 2022-2027 років, я можу підсумувати: це команда людей, які максимально віддані своїй справі. В ній кожен профспілковець є ефективним на своєму місці. Як я вже казав, на початку намагався все контролювати особисто, але з часом переконався, що можу повністю довірити своїм колегам.

Їх візирня надзвичайна організованість — і надзвичайна активність.

Так, наприклад, наприкінці роботи попереднього складу Ради молоді засідання відбувалися вже по накатаній, «в один мікрофон»: голова доповідав, і всі питання швидко узгоджувалися. Мені здавалося, що так може статися і з нинішнім складом. Але ні! Кожна наша зустріч перетворюється на жваву дискусію. Спілчани щоразу ретельно зважають, у чому плюси, а в

МІЖНАРОДНА РОБОТА

Імплементація Плану дій ГС IndustriALL

З 10 по 12 червня в Женеві відбулось засідання Виконкому IndustriALL Global.

НАПЕРЕДНІ — ЖІНОЧА ЗУСТРІЧ

Жіноча конференція була присвячена просуванню гендерної рівності та трансформативного порядку денного, а також покращенню роботи Жіночого комітету IndustriALL у новій каденції.

Жіночий комітет поставив завдання відігравати більшу політичну роль в ухваленні рішень Виконкомом, приділяти більше уваги гендерно чутливим темам. На зміну гендерному мейнстріму — розгляду будь-яких питань з урахуванням чоловічого і жіночого підходів — приходить «трансформативний порядок денний» у діяльності профспілки.

Учасники Конференції наголосили на необхідності розвитку індикаторів у просуванні гендерної рівності в оплаті праці, пенсійному забезпеченні тощо.

Гендерні аспекти у Глобальних рамкових договорах, прекарізація жіночої праці, гендерні аспекти в ланцюжках постачання, а також законодавство due diligence у сфері прав людини (фактичний аудит прав людини в діяльності транснаціональних компаній) — усі ці теми вмонтовані у сучасний профспілковий фемінізм.

КЛЮЧОВІ ТЕМИ ВИКОНКОМУ INDUSTRIALL

Вибірний керівний орган, який проводить засідання двічі на рік, основну увагу приділив питанню реалізації прийнятих на Конгресі Резолюцій, зокрема, Резолюції за мир, Феміністичній Резолюції, Резолюції про Справедливу торгівлю.

У своїй промові Генеральний Секретар ГС IndustriALL Атле Хойе наголосив, що новий геополітичний контекст, війна росії в Україні та намагання відступити від демократичних засад навіть у міжнародних організаціях зобов'язують профспілки посилити солідарність, вести боротьбу за покращення соціального діалогу, розширення політичних і економічних прав з урахуванням нової геополітичної архітектури та розвитку нових технологій.

До профспілкових перемог можна віднести підтвердження міжнародним судом права на страйк згідно з Конвенцією МОТ 87, прийняття 114-ю Міжнародною конференцією праці Конвенції МОТ щодо гідної праці в платформній економіці, а також імплементації Конвенції 190 щодо викоринення насильства у світі праці у багатьох країнах світу.

Виконком імплементавав статутні зміни щодо представництва та участі у Виконкомі додаткових місць для молоді (1 Ч + 1 Ж), без права голосу.

Заступник титулярного члена Виконкому Леся Семеняка розповіла про війну росії в Україні та ядерний тероризм країни-агресорки, закликала до поширення цієї інформації у світі та до мобілізації зусиль міжнародних організацій, спрямованих на виконання резолюції про мир.

Члени Виконкому підтримали необхідність подвоєння зусиль з протистояння російській агресії на всіх рівнях.

Заступник ГС Кемаль Озкан зазначив, що виконання Плану дій є найкращою відповіддю на комбіновані кризи і виклики, що стоять перед профспілками, і розповів про створення нових правозахисних механізмів у сфері праці на глобальному рівні.

Виконком пройшов у дружній, теплій атмосфері. Учасники скоординували зусилля, ресурси та солідарні дії для виконання своєї діяльності.

ПРОФСПІЛКОВІ ПРОЄКТИ

Полічка знань — реалізовано!

Молодь завжди прагне втілити свої мрії, ідеї, плани в життя. Коли як не зараз? Адже молодість — час для втілення найсміливіших ідей. І разом з Атомпрофспілкою досягнути бажаного віднедавна стало легше. Минулого травня, під час Весняної школи Організації молоді Атомпрофспілки, вперше відбувся конкурс проєктів «Голос молодіжного лідера», спрямований на виявлення, підтримку та реалізацію ідей молоді галузі шляхом надання фінансування та експертної підтримки.

ЦІКАВЕ ДОЗВІЛЛЯ — ЯКІСНИЙ ВІДПОЧИНОК

Так, у 2026 році було повністю реалізовано проєкт «Полічка знань і відпочинку для працівників ЧАЕС», що переміг на конкурсі проєктів Весняної школи Організації молоді Атомпрофспілки.

Над цим проєктом працювала вся Рада молоді ЧАЕС, а захищала його Галина Черепанова у травні минулого року. Проєкт передбачав організацію, встановлення і наповнення книжкових полицок у місцях міжзмінового відпочинку вахтового персоналу ЧАЕС. Із запровадженням воєнного стану ці люди вимушені перебувати в Зоні відчуження по 10-14 днів поспіль, а варіантів дозволів обмаль — спортзал, настільний теніс, спільний перегляд телевізора, спілкування з колегами після роботи. Відсутність можливості провести час із родиною, кудись сходити, а також брак якісного інтернету та змоги цікаво й різноманітно організувати дозвілля.

Дізнавшись про ці проблеми вахтового персоналу ЧАЕС, журі конкурсу підтримало реалізацію проєкту молодіжки чорнобильців.

Початковий бюджет проєкту складав 5 000 гривень, але організатори конкурсу збільшили його аж у 10 разів (до 50 000 гривень)! Це дало змогу, крім книжок, закупити ігрові столи та настільні ігри для вахтовиків.

У грудні, після проведення закупівлі, в місця міжзмінового відпочинку персоналу були доставлені ігрові мультифункціональні столи, а в безрезні книжки та настільні ігри.

Важливо додати, що крім закуплених книжок на полицках можна знайти й подаровані іншими небайдужими атомниками книги, а саме: родиною заступника Голови Атомпрофспілки Павла Пруднікова, молоддю ПАЕС, ХАЕС, АЕМ.

ВІД ІДЕЇ ДО РЕАЛІЗАЦІЇ

Галина Черепанова, активістка ОМ ЧАЕС, членкиня Ради молоді та авторка проєкту, поділилася своїми спогадами про шлях від ідеї до реалізації: «Ідея «Полічки знань» виникла під час онлайн-засідання Ради молоді, коли ми обговорювали варіанти майбутніх проєктів і хтось згадав про книги. Я одразу підхопила цю думку,

оскільки сама дуже люблю читати саме паперові видання. Уже згодом, під час обговорення, ми гуртом вирішили, що дозвілля можна розширити під запропонований бюджет і додати до проєкту ще й настільні ігри, аби сильніше зацікавити працівників. Для цього ми згодом провели опитування, щоб дізнатися, що саме люди хотіли б бачити на цих полицках. До втілення проєкту дозвілля працівників було не надто організованим: існували спортзал та тенісні столи, але вони розташовувалися в окремих місцях міжзмінового відпочинку, й іншим співробітникам туди іноді було складно потрапити. Після того, як «Полічка знань» запровадила, колеги почали активно нею користуватися та самостійно поповнювати.

Хвилювання перед заходом проєкту було сильним, адже я не дуже люблю виступати публічно, і через це нерувала ще більше. Перші емоції одразу після виступу — це неймовірне полегшення від того, що я через це пройшла і не впала в ступор. А коли дізналася, що наш проєкт не просто переміг, а ще й виграв більшу суму, ніж ми розраховували, — відчула справжнє щастя, що саме наша ідея стала найкращою на такому першому заході.

Але хочу додати: це не лише моя заслуга. Над проєктом працювала вся Рада молоді ЧАЕС, тому він і став таким успішним. Щиро дякую всім, хто допомагав на кожному етапі втілення «Полічки знань».

ТУРБОТА ПРО ЕМОЦІЙНЕ ВІДНОВЛЕННЯ

Вікторія Стариншак, голова ОМ ЧАЕС, поділилася своїми спогадами: «Ідея цього проєкту виникла під час регулярних поїздок на станцію та спілкування з людьми, які працюють вахтовим методом. Після зміни їм потрібне не лише фізичне, а й емоційне та психологічне розвантаження. На підприємстві вже є спортивні куточки

й можливості для активного відпочинку, однак бракувало саме тихого простору для спокійного дозвілля, читання та інтелектуального перезавантаження.

Коли працівники їдуть на вахту, вони обмежені в кількості речей, які можуть узяти із собою. Через це багато хто просто не має змоги брати книги чи настільні ігри, хоча потреба в такому дозвіллі є завжди.

Суттєвих труднощів під час підготовки не виникло, адже перед цим ми проходили навчання

з написання та реалізації проєктів у рамках Колегіуму Атомпрофспілки. Це дало чітке розуміння структури, формування бюджету, визначення цілей та очікуваних результатів. Основний акцент ми зробили на реальних потребах персоналу.

Реалізація ідеї також стала цікавим командним досвідом. Процес включав пошук відповідних місць для встановлення полицок, підбір самих меблів, закупівлю книг та ігор, а також організацію доставки на об'єкт. Оскільки ЧАЕС розташована на значній відстані від Славутича та має особливий режим доступу, до втілення долучилося багато людей. Частина команди допомагала з організаційними моментами, частина — з логістикою та закупівлями. Саме завдяки спільній роботі вдалося створити цей невеликий, але дуже важливий простір для відпочинку працівників».

КНИГИ ТА ІГРИ МАЮТЬ ПОПИТ

Владислав Колянько, член Ради молоді, розповідає: «Хотів би, передусім, відмітити якісне наповнення полицки книгами сучасних авторів, цікавими жанрами. Вибір достатній, але, звісно, його можна розширювати, доповнювати. Приємно було побачити на полиці книги автора,

Над проєктом працювала вся Рада молоді Чорнобильської АЕС, і він став дуже успішним

твори якого мені дуже подобаються, захотілося взяти його нові книги почитати.

Хоч зазвичай вільний від роботи час на вахті я присвячую спорту, з появою Полічки знань дозвілля стало різноманітнішим. Уже користувався ігровими столами з настільним футболом, також сусіди по кімнаті брали настільні ігри і ми разом у них грали після роботи, сподобалося! Знаю, що й інші станційники користуються Полічкою знань: беруть почитати книги, настільні ігри або ж приходять пограти на мультифункціональних столах. Головне, як на мене, берегти ці придбані речі, повертати на місце. Тоді й користі для персоналу буде більше, й дозвілля буде цікавішим».

ЦІНУЙМО НАШЕ СПІЛЬНЕ МАЙНО!

ОМ ЧАЕС запрошує всіх охочих почитати книжки та пограти в ігри в місцях міжзмінового відпочинку персоналу на промшайданчику ЧАЕС, а за можливості — поповнити полицки книжками чи іграми для розширення асортименту.

Дякуємо всім дарувальникам і кожному, хто долучився до реалізації нашого проєкту! Разом ми зможемо зробити міжзміний відпочинок на ЧАЕС цікавим! Будьмо свідомими користувачами та цінуймо наше спільне майно! — з таким закликком звертаються до вахтового персоналу молоді активісти на сторінках ОМ ЧАЕС у соцмережах.

Такі заходи важливі та потрібні, вони об'єднують молодь, надихають, дають позитивний заряд потужної енергії, спонукають рухатися, діяти, не стояти на місці, а йти вперед до своєї мети попри всі труднощі!

Світлана КОЛИНЬКО

ФОТОФАКТ

Понад 9 мільйонів гривень для підтримки українських захисників зібрано колективом Рівненської АЕС.

Цього разу завдяки внескам працівників та профспілкової організації станції волонтери ГО «Енергія Перемоги» закупили обладнання за 42 зверненнями від військових підрозділів.

Обладнання уже вирушило до захисників. До доброї справи долучилися і волонтери ВП «Поліський» ГО «Вартові світла». Вони підготували близько 200 пакунків з необхідними речами для військових.

Безстрокова акція «Я допомагаю ЗСУ» на РАЕС триває. Кошти, які донатять працівники, спрямовують на допомогу атомникам та їхнім родичам, які служать у лавах Збройних Сил України.

АТОМНИК
України

Засновник: Професійна спілка працівників атомної енергетики та промисловості України
Видавець: Редакція газети «Атомник України»

Поштова адреса редакції: вул. Хрещатик, 22, а/с 393 м. Київ, 01001
Газета «Атомник України»
Головний редактор: Марічка КОРМУШКІНА
Телефон: (044) 205-74-20
E-mail: atomnik@union.kiev.ua
atomnik@gmail.com
http://www.atomprofspilka.info

Газета виходить 2 рази на місяць
Індекс — 21766
За точністю викладених фактів відповідальність несе автор
Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій
При передруку посилання на «Атомник України» обов'язкове

Свідectво про реєстрацію
КВ №4480 від 21.08.2000 року
Газета віддрукована
у ТОВ «МЕГА-ПОЛІГРАФ»:
04073, м. Київ,
вул. Марка Вовчка, 12/14.
Тираж 2000